

शार्किन् (von 2. शक् oder 2. शाक) 1) adj. *hilfreich, mittheilend*: अर्चा शक्राय शार्किने शचीवते RV. 4, 54, 2. 3, 31, 2. संत मे संत शार्किन् एकमेका शता दंडः 5, 52, 17. vielleicht *mächtig* (von 1. शक् oder 1. शाक): शं पद्वे न शार्किने 6, 45, 2. क्रीडी च शाकी च VS. 17, 85. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. — शार्किनी s. bes.

1. शार्किन् (von 1. शक् oder 1. शाक) adj. *gewaltig*: कृत्वा गौरिव शाकिनः RV. 8, 33, 6. nach PAT. zu P. 5, 2, 100 von शाकी.

2. शार्किन (von 4. शाक) n. am Ende eines comp. = 2. शाकट P. 5, 2, 29, VArtt. 10. इनु°, मूल°, वीर°, वास्तु° Schol. Vop. 7, 79. — Vgl. शाक°.

शार्किनिका f. = 2. शार्किनी Verz. d. B. H. No. 1242.

1. शार्किनी (von 4. शाक; vgl. कुमुदिनी u. s. w.) f. *Gemüsepflanzung*: शकटः शार्किनी गावो जालमस्पन्दनं वनम् । अनूपं पर्वतो राजा दुर्भिते नव वृत्तयः || Einschiebung nach Nir. 6, 5 = ĀṆIKAT. im ÇKDn. — Vgl. राज°.

2. शार्किनी f. *eine Art weiblicher Unholde bei den Verehrern der Çakti* WILSON, Sel. Works 4, 235. Verz. d. Oxf. H. 101, b, 21. KATHS. 37, 168. 170. 61, 294. 68, 37. 71, 269. ÇATR. 14, 224. PAÑĀT. 241, 1. 2. — Vgl. डाकिनी.

शार्किनीय n. nom. abstr. von 2. शार्किनी DAÇAK. 164, 17.

शार्किमनवर्दिप N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 241, b, 17.

शार्की f. PAT. zu P. 5, 2, 100. = 2. शाक. शाकी (instr., oder ist etwa शाकी von शार्किन् zu vermuthen; vgl. Sij. zu der St.) भवु यज्ञमानस्य चोदिता RV. 4, 51, 8.

शार्कीय adj. (चतुर्धर्षेषु) von शाक gaṇa उत्क्रादि zu P. 4, 2, 90.

शार्कुण adj. = परेतापिन् ÇABDAM. im ÇKDn.

शार्कुन (von शकुन) 1) adj. (f. ई) von Vögeln kommend, ihnen eigen, sie betreffend: मोस Vogelfleisch M. 3, 268. JĀṆ. 1, 257. MBH. 13, 4245. VARĀH. BṚH. S. 51, 33. MĀRK. P. 32, 4. वृत्ति MBH. 13, 6489. कायलक्षण Suçr. 1, 335, 21. die Natur eines Vogels habend ĀRAKA 4, 4. — 2) m. Vogelsteller VARĀH. BṚH. S. 86, 34, v. 1. — 3) n. Augurium, Auguralkunde R. 3, 58, 5. VARĀH. BṚH. S. 86, 4. 107, 10. 86. fgg. in den Unterschrr. Verz. d. B. H. No. 896. fg. 983. Verz. d. Oxf. H. 86, b, 35. 399, b, No. 168. °सारे-कार ebend.

शार्कुनसूक्त n. das Vogellied (aus dem RV.) VARĀH. BṚH. S. 46, 73. शार्कुन° v. 1.

शार्कुनिक (von शकुन oder शकुनि) m. *Vogler, Vogelsteller* (auch *Fischer*) gaṇa शार्कषादि zu P. 5, 2, 64 (शार्क°). 4, 4, 35. Schol. (oxyl.). AK. 2, 10, 14. H. 930. MAITRAJ. 6, 26 (*Fischer*). M. 8, 260. MBH. 5, 2455. fgg. 12, 5516 (PAÑĀT. III, 158). Suçr. 1, 7, 13. VARĀH. BṚH. S. 15, 22. 16, 33. 87, 84. KATHS. 71, 278. 72, 241. PAÑĀCĪTTEND. 23, a, 4. BHĀG. P. 7, 2, 56.

शार्कुनिन् m. 1) dass. VARĀH. BṚH. S. 86, 34 (*Fischer Comm.*). शार्कुन v. 1. — 2) ein best. Unhold VJUTP. 116.

शार्कुनेय (von शकुनि) 1) adj. von Çakuni verfasst: धर्माः Verz. d. Oxf. H. 266, b, 21. — 2) m. a) eine kleine Eulenart (उपडुल) RĪCĀK. im ÇKDn. — b) patron. gaṇa प्रभादि zu P. 4, 1, 123. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 310, a, 27. Verz. d. Cambr. H. 22, 14. patron. des Asura Vṛka BHĀG. P. 10, 88, 29.

शार्कुसकि (von शकुस oder शकुसकि) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes VII. Theil.

mes gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116.

शार्कुतकीय m. ein Fürst der Çakuntaki ebend.

शार्कुतल (von शकुतल) 1) m. metron. Bharata's MBH. 1, 3104. fg. 7, 2387. 12, 938. 14, 50. — 2) n. die Erzählung von der Çakuntalā MBH. 1, 74 in der Unterschrr. MĀLATI. 47, 1.

शार्कुतलेय (wie eben) m. metron. Bharata's TRIK. 2, 8, 8. ad ÇĀK. 191.

शार्कुलादिक adj. (f. छा und ई) von शकुलाद् gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

शार्कुलिक m. ein Fänger von Çakula-Fischen P. 4, 4, 35. Schol.

शार्कुने (4. शाक + इनु) m. eine Art Zuckerrohr VĀKĀSPATI beim Schol. zu H. 1194.

शार्कुत्क adj. von शकुत् P. 7, 3, 51. Schol.

शार्क्य m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 264.

शार्कोट und शार्कोटक s. u. शाखोट.

शार्क्की f. (sc. विभाषा) N. eines best. Dialects Verz. d. Oxf. H. 181, a, No. 412.

1. शार्क्त (von 1. शक्ति) 1) adj. zu den Çakti Çiva's in Beziehung stehend, aus ihnen hervorgegangen, sie betreffend u. s. w. TEĀOBINDUP. in Ind. St. 2, 63. Verz. d. Oxf. H. 7, b, 1. परमेश्वरस्य हि मलकर्मदिपाश-जालाभवेन प्राकृतं शरीरं न भवति किं तु शार्क्तं SARVADARÇANAS. 83, 7. 8. मलायसंभवाच्छार्क्तं (so ist zu lesen) वपुर्नेतादशं प्रभोः 14. मन्त्र WEBER. RĪMAT. UP. 335. — 2) m. a) Lehrer: वाचं शार्क्तस्यैव वदति शिस्तमाणाः RV. 7, 103, 5. — b) ein Verehrer der Çakti Çiva's WILSON, Sel. Works 1, 12 u. s. w. 2, 26 u. s. w. Ind. St. 2, 63, N. 1. WEBER, RĪMAT. UP. 335. LA. (III) 87, 6. Verz. d. B. H. 160, 14. Verz. d. Oxf. H. 253, b, 15. 253, b, N. 5. 258, a, 18. b, 11. °तल्लता 109, a, 28. °भाष्यकार 258, b, 22.

2. शार्क्त (von 4. शक्ति) 1) m. patron. des Parāçara MBH. 1, 6885 (शार्क्त ed. Calc.). — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 239, b.

शार्क्तानन्दरंगिणी f. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 102, a, No. 159. Verz. d. Kop. H. 101, b.

शार्क्तिक adj. = शक्त्या जीवति gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12.

शार्क्तोर्क (von 3. शक्ति) m. Lanzenträger P. 4, 4, 59. 8, 2, 103. Schol. Vop. 7, 15. AK. 2, 8, 2, 37. H. 771.

1. शार्क्तिय (von 1. शक्ति) m. ein Verehrer der Çakti Çiva's Vop. 7, 23.

2. शार्क्तिय (von 4. शक्ति) m. patron. Parāçara's MBH. 1, 6866 (शार्क्तिय ed. Calc.).

शार्क्त्य (wie eben) 1) m. patron. des Gauriviti AIR. Ba. 3, 19. ÇAT. Ba. 12, 8, 2, 7. PAÑĀV. Ba. 11, 5, 14. 12, 13, 10. 25, 7, 2. ĀÇV. ÇA. 12, 12, 6. pl. 5, 16. PAÑĀV. Ba. 25, 7, 1. KĀT. ÇA. 24, 5, 20. ĠAIM. NĀJAM. 182 (hier fehlerhaft शाक्य; vgl. WEBER, Ind. Streifen 2, 380). °सामन् LĀT. 7, 4, 1. 2. Ind. St. 3, 239, b. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 239, b.

शार्क्त्यायन m. patron. von शार्क्त्य; pl. SĀṆSK. K. 185, b, 9.

शार्क्त्य und शार्क्त्य s. u. 2. शार्क्त 1) und 2. शार्क्त्य.

शार्कमन् (von 2. शक्) n. Hilfe: शार्कमना शाकः RV. 10, 55, 6.

शाक्य m. patron. von शक gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. von शाक und शार्किन् gaṇa कुर्वादि zu 151. = शका धमिज्जो ऽस्य gaṇa शण्डिकादि zu 3, 92. H. 236. Schol. 1) N. eines Kriegergeschlechts in Kapila-vastu, das auf den Sonnengott zurückgeführt wird und aus dem der Gründer des Buddhismus hervorging, BUANOUR, Intr. 152. pl. LĀLIT. ed.